

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАД
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По2 3/2019

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 21. јула 2020. године

Председник већа: Дана 21.07.2020. године са почетком у 9,47 часова отварам заседање пред Вишим судом у Београду – Одељењем за ратне злочине, у предмету К-По2 3/2019 против окривљеног Далибора Крстовића због кривичног дела из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва Босне и Херцеговине Т20 0 КТРЗ 0002825 10 од 20.11.2017. године, коју је преузело Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије и изменило својим актом КТО. број 2/19 од 26.09.2019. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Има ли примедби на састав већа? Тужиоче? Браниоче?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Записник води записничар Оливера Савић, у раду суда помаже судијски помоћник Ивица Јагодић.

Главни претрес се тонски и оптички снима, а тонски запис ће бити саставни део записника о главном претресу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Љубица Веселиновић,

-окривљени Далибор Крстовић,

-бранилац окривљеног адвокат Милан Вујин по пуномоћју у списима.

Констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза са Судом Босне и Херцеговине, са судијом Миром Смајловић.

Добар дан. Можете ли нам рећи ко је од сведока приступио?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Од свједока су приступили Осмо Бублин, Александар Церовина и Данило Ђорем.

Председник већа: Хвала Вам.

На главни претрес нису приступили:

Судија Суда Босне и Херцеговине: Нису приступили Предраг Ђорем, Драган Церовина, Гојко Лаловић, Наза Перван. Разлози зашто нису приступили су следећи. Свједок Предраг Ђорем неће се одазвати због тренутне ситуације са Covidом, Драган Церовина је рекао да је болестан, али није доставио медицинску документацију, Гојко Лаловић, на доставници стоји "непознат на адреси", а и погрешан је број телефона који је у спису, Наза Перван је преминула по изјави ћерке, дакле, ову чињеницу смо вам и прије казали да је ова свједокиња преминула, а то је по изјави њене ћерке.

Председник већа:

Констатује се да постоје процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да СЕ главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока ОСМА БУБЛИНА

Позовите сведока Осма Бублина, утврдите његов идентитет. Да ли се чујемо?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Чујемо се, изволите.

Председник већа: Позовите сведока Осма Бублина.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Чули смо, отишла је асистентница по свједока.

Председник већа: Хвала.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добро јутро. Ево изволите, ово је мјесто за свједока. Осмо Бублин?

Сведок Осмо Бублин: Јесте.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Утврђен је Ваш идентитет.

Председник већа: Констатује се да је у судницу приступио свједок Осмо Бублин и идентитет за именованог је утврђен. Добар дан.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Ставите слушалице, слушалице ставите.

Председник већа: Реците ми да ли сте у сродству са окривљеним Далибором Крстовићем?

Сведок Осмо Бублин: Не.

Председник већа: Да ли сте у некој завади са њим?

Сведок Осмо Бублин: Не, не познајем човјека.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Осмо Бублин: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Да ли сте ме разумели?

Сведок Осмо Бублин: Да.

Председник већа: Заклетва гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Да ли се заклињете?

Сведок Осмо Бублин: Да.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали у претходном поступку 02. марта 2017. године?

Сведок Осмо Бублин: Да.

Председник већа: Тужиоче, изволите. Имате ли питања за овог сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала судија, немам питања.

Председник већа: Да ли Ви, браниоче, имате питања за сведока Бублина?

Адвокат Милан Вујин: Да. Добар дан.

Сведок Осмо Бублин: Добар дан.

Адвокат Милан Вујин: Хоћете ми рећи где сте били у јулу и августу 1992.?

Сведок Осмо Бублин: Био сам у Љутој, у Мјесној заједници Врховина Љута.

Адвокат Милан Вујин: До када? Цео август и јул?

Сведок Осмо Бублин: Цео август, па до пада те територије.

Председник већа: Само мало, тренутак. Браниоче, извините. Уколико окривљени хоће да чује, пошто се не чује без слушалица, може да седне иза Вас да стави слушалице. Или може боље овде за говорницу, дајте му, за говорницу, да. Извињавам се, можете наставити.

Адвокат Милан Вујин: Је ли Вам позната школа "Миладин Радојевић"?

Сведок Осмо Бублин: Да, Основу школу сам завршио ту.

Адвокат Милан Вујин: Основна школа?

Сведок Осмо Бублин: Основна школа.

Адвокат Милан Вујин: Да ли сте имали некакве везе са том школом у том периоду, јул, август?

Сведок Осмо Бублин: Јул, август, везе нисам имао али сам имао, имао сам овај информације шта се дешава, отприлике шта се дешава у логору основне школе у Калиновику.

Адвокат Милан Вујин: Од кога сте имали информације?

Сведок Осмо Бублин: Па, од људи који су прелазили овај, избјегли из Калиновика у том периоду. Причали су те страхоте које су се дешавале у логору Основне школе "Миладин Радојевић" у Калиновику.

Адвокат Милан Вујин: Ви немате никаква непосредна сазнања?

Сведок Осмо Бублин: Па, немам.

Адвокат Милан Вујин: Рекли сте да не познајете Крстовић Далибора?

Сведок Осмо Бублин: Не.

Адвокат Милан Вујин: Не? Да ли познајете... Ја сад не знам председнице да ли имају списак са именима сведока са псеудонимом?

Председник већа: Не.

Адвокат Милан Вујин: Како ћу да питам да ли познаје "Б-1"?

Председник већа: Они немају, не могу да имају, нису лица која спадају у круг лица.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Имамо, имамо, само мало.

Председник већа: Сведок не спада у круг лица.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Имамо списак свједока који имају псеудоним. Можемо дати свједоку, а да се ви позовете на псеудоним.

Адвокат Милан Вујин: Тако је. Ја бих Вас молио да то урадите.

Председник већа: Не, сачекајте, сачекајте. Сведоку не може да буде откривен идентитет заштићеног сведока. Подаци који се његовог идентитета тичу могу да буду откривени само окривљеном и браниоцу петнаест дана пре главног претреса и тако су и били откривени. Значи сведоку не можете то да откријете.

Адвокат Милан Вујин: А како мислите да може

Судија Суда Босне и Херцеговине: Само мало. Начин како сам ја предложила је пракса овог суда. Уважавам Ваш став, изволите Ви ријешите како мислите процесно да је најисправније.

Председник већа: Не, то није мој став, то је став закона, значи по Законику о кривичном поступку идентитет сведока који су заштићени не сме бити откривен сведоцима.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Колегинице, уважавам.

Адвокат Милан Вујин: А како ми можемо расправљати онда о сведоцима и да добијемо информације да ли знају о сведоцима и тако даље. То мора да буде решено.

Председник већа: Браниоче, тако је у закону наведено. Значи, питања формулишите тако како закон дозвољава.

Адвокат Милан Вујин: Да ли сте упознати и да ли познајете сведока "Б-1"?

Сведок Осмо Бублин: Не знам тачно о коме се ради, а познајем пуно људи из Калиновика, тако да могуће је да га познајем.

Адвокат Милан Вујин: Мислим да ли је то мушко или женско?

Сведок Осмо Бублин: Па не знам ја, ако је "Б-1", ја не могу знати, један је мушко...

Адвокат Милан Вујин: Добро, добро.

Сведок Осмо Бублин: Не знам.

Адвокат Милан Вујин: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Можете сести. Реците ми, господине Бублин, ко су лица која су Вама преносила та своја сазнања о догађајима у Основној школи "Миладин Радојевић" у Калиновику?

Сведок Осмо Бублин: Па знате шта, овај, било је људи који су избјегли, отприлике то се дешавало 25. јуна када су Муслимани позвани на радну обавезу.

Председник већа: е, не. Ко су људи који су Вама говорили о тим страдањима у школи која сте помињали мало пре?

Сведок Осмо Бублин: Па хоћу да повежем. Људи су, овај, ти који су видели шта се десило с овим, избјегао је део људи на ову територију овамо Месне заједница Врховина Љута. И они су нам причали о тим страхотама које су се дешавале у периоду иза тамо у јуну, јулу и тако даље.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је неко говорио о догађајима у тој школи у августу `92. године?

Сведок Осмо Бублин: Па пазите нешто, ја сам у септембру именован за председника, Ратног председништва. Ти људи који су изашли када је била размјена избјеглих односно ухапшених у школу односно логор "Миладин Радојевић" у Калиновику, њих стотињак је прешло преко Мјесне заједнице Врховина Љута. И они су свједочили о тим страхотама које су се дешавале у Калиновику.

Председник већа: Да ли Ви сада знате имена некога од њих?

Сведок Осмо Бублин: Па знам, али нећу именовати никога.

Председник већа: Добро. Да ли имате сазнања да су се током августа `92. године дешавала нека силовања у тој школи?

Сведок Осмо Бублин: Имам управо да су одвођене дјевојке, око тридесет њих да је силовано у том логору и да су одвођене навече, а довођене изјутра зором.

Председник већа: Добро. Да ли још неко има питања за сведока? Неко допунско? Нема. Да ли имате још нешто да кажете што сматрате да је важно у вези овог предмета, а да Вас суд није питао?

Сведок Осмо Бублин: Па важно је да кажем да је Основна школа "Миладин Радојевић" мимо свих моралних и свјетских закона претворена у логор и мучилиште људи.

Председник већа: Добро, то је Ваш лични став. Питам Вас да ли имате нешто у вези Ваших непосредних сазнања?

Сведок Осмо Бублин: Па добро, можда је мој лични став, али ето можда ће бити корисно суду. Четрнаест људи је у њој убијено, од чега четрнаест мушкараца и једна жена.

Председник већа: Добро. То није предмет овог поступка, зато Вас питам само у вези силовања да ли имате нека сазнања која се тичу августа `92. године.

Сведок Осмо Бублин: Па имам, ето, да су одвођене у кућу, викендицу у Калиновику, да су онај у Караманову кућу вођене те дјевојке, жене и на фарму „Павловац“. То су онај од тих жена које су размијењене ту тада.

Председник већа: Реците ми, да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Осмо Бублин: Па, немам, немам.

Председник већа: Добро.

Сведок трошкове не тражи.

Сведок Осмо Бублин: Ја сам само имао моралну обавезу да дођем овдје да кажем оно што знам, а мирне савјести и чисте савјести сам овдје дошао, узмите оно што вам треба.

Председник већа: Добро. Ваше испитивање је завршено. Можете да идете.

Сведок Осмо Бублин: Хвала.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Који је ваш следећи свједок?

Председник већа: Позовите сведока Данила Ђорема.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добро. Данило Ђорем.

Председник већа: Да.

Сведок Осмо Бублин: Довиђења.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Довиђења, довиђења.

Сведок Данило Ђорем: Добар дан.

Испитивање сведока ДАНИЛА ЂОРЕМА

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добар дан, ево изволите. Ово је мјесто за свједока. Данило Ђорем?

Сведок Данило Ђорем: Јесте.

Судија Суда Босне и Херцеговине: У реду.

Председник већа: Утврдите идентитет сведока.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Ево, утврђен је идентитет свједока. Дакле, у судници је присутан свједок Данило Ђорем.

Председник већа: Реците ми да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Данило Ђорем: Шта каже?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Јесте ли чули шта Вас пита?

Сведок Данило Ђорем: Нешто за Далибора Крстовића.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Поновите питање, свједок није чуо.

Председник већа: Да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Данило Ђорем: Јок.

Председник већа: Да ли сте у завади некој са њим?

Сведок Данило Ђорем: Не знам га никако.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Сведок Данило Ђорем: Знам то.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Јесте ли ме разумели?

Сведок Данило Ђорем: Како? Нисам.

Председник већа: Не морате одговарати на питања којима можете себе, своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Сведок Данило Ђорем: Шта је то? Чујем.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Чује, али није разумио.

Председник већа: Нисте дужни одговарати на та питања.

Сведок Данило Ђорем: Нисам дужан одговарати на нека питања.

Председник већа: Уколико одговорима можете изложити себе или своје блиске сроднике кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Сведок Данило Ђорем: Добро да ја познам човека па да причам, али не познам никако га.

Председник већа: Добро, ја Вам само говорим генерално. Заклетва гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Да ли се заклињете?

Сведок Данило Ђорем: Заклињем.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали 23. октобра 2007. и 20. децембра 2016. године?

Сведок Данило Ђорем: Остајемо.

Председник већа: Тужиоче, изволите. Има ли питања за овог сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам питања.

Председник већа: Браниоче.

Адвокат Милан Вујин: Добар дан.

Сведок Данило Ђорем: Добар дан.

Адвокат Милан Вујин: У које време, рекли сте да сте били у обезбеђењу Основне школе "Миладин Радојевић"?

Сведок Данило Ђорем: Јесам, некад, али нисам...

Адвокат Милан Вујин: Молим?

Сведок Данило Ђорем: Нисам стално био ја.

Адвокат Милан Вујин: У ком периоду сте били?

Сведок Данило Ђорем: Па, био сам на пример данас будем, па онда не будем за пет дана, за три дана, за, како кад.

Адвокат Милан Вујин: Али који је то период у години? Је л` се сећате која је година то била?

Сведок Данило Ђорем: Е не знам бога ми, не знам.

Адвокат Милан Вујин: Не знате, а да ли се сећате...?

Сведок Данило Ђорем: `92.

Адвокат Милан Вујин: `92., добро.

Сведок Данило Ђорем: Да, да.

Адвокат Милан Вујин: А је л` се сећате који период године, пролеће, лето, јесен, зима?

Сведок Данило Ђорем: Па, љето неђе овако.

Адвокат Милан Вујин: Љето. Можда месец кад сте били тамо?

Сведок Данило Ђорем: Е не знам мјесец, јер би били петнаест дана, петнаест би ишли на положај.

Адвокат Милан Вујин: Петнаест дана, петнаест на положај.

Сведок Данило Ђорем: Ја.

Адвокат Милан Вујин: Колико вас је било на обезбеђењу школе у једној смени?

Сведок Данило Ђорем: По три, четири, на пример.

Адвокат Милан Вујин: Три, четири. Да ли је било неких инцидената у време када сте Ви били на обезбеђењу, на свом месту?

Сведок Данило Ђорем: Није у мојој смени никада било.

Адвокат Милан Вујин: Молим?

Сведок Данило Ђорем: Није у мојој смени никад било.

Адвокат Милан Вујин: Никад није било?

Сведок Данило Ђорем: Никад, сигурно.

Адвокат Милан Вујин: Да ли су долазили неки људи у време кад сте Ви били на служби да би ушли у школу из неких разлога?

Сведок Данило Ђорем: Нису никад, него чуо сам од осталих, али у мене нијесу улазили.

Адвокат Милан Вујин: Док сте Ви били нису улазили и немате непосредна сазнање?

Сведок Данило Ђорем: Није, није, сигурно није.

Адвокат Милан Вујин: Хвала.

Председник већа: Реците ми како је та школа била обезбеђена?

Сведок Данило Ђорем: Како, како је обезбеђена?

Председник већа: Кажете било је вас тројица, четворица на стражи. Колико је имала улаза школа?

Сведок Данило Ђорем: Имала је два, мени се чини, два, ако не и више, не знам, али два.

Председник већа: И како сте је обезбеђивали?

Сведок Данило Ђорем: Два, два ја мислим.

Председник већа: Ко је стајао на тим улазима?

Сведок Данило Ђорем: Па, ми би били пред вратима тамо.

Председник већа: Била су закључана?

Сведок Данило Ђорем: Није закључана.

Председник већа: Школа није била закључана уопште?

Сведок Данило Ђорем: Није, није, није.

Председник већа: А да ли су просторије унутар школе биле закључаване?

Сведок Данило Ђорем: Јер тад су били и Срби и Муслимани у истој школи, знаш.

Председник већа: А да ли су просторије у школи биле закључаване? Учионице, сала?

Сведок Данило Ђорем: Јесу оне што није нико био у њима.

Председник већа: А оне у којима су били људи?

Сведок Данило Ђорем: Није.

Председник већа: И реците ми где сте Ви стајали, на ком улазу у школу, где сте Ви вршили обезбеђење школе?

Сведок Данило Ђорем: Главни улаз одозго од цесте.

Председник већа: И са киме сте Ви били у смени? Сећате ли се?

Сведок Данило Ђорем: Био би некад, са оним Обрадом, Вељом, са Милошем Велићем, са ..., онда био би са неким Душком Манићом, било је како кад.

Председник већа: Значи кажете школа није била закључавана?

Сведок Данило Ђорем: Није, није, није.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да се између полицајаца причало да се у школи дешавају убиства, силовања и злостављања. Ко је то причао од полицајаца?

Сведок Данило Ђорем: Јесам то викао, чуо би на пример по чаршији доле.

Председник већа: Од кога сте чули у чаршији?

Сведок Данило Ђорем: Па, од народа, прича, виче било силовања, било ...

Председник већа: Је л`знате ко?

Сведок Данило Ђорем: Једном једна Гачанка ми је рекла да је силована, прије смене него смо ми били. И виче: „Ми ћемо бјежати“. Ја велим: „Све брзо бјежите“.

Председник већа: И јесте ли Ви некога обавестили о том силовању?

Сведок Данило Ђорем: Није у мојој смјени, разумијеш ли ме.

Председник већа: Не, кад Вам је рекла та Гачанка да је силована, шта сте Ви предузели?

Сведок Данило Ђорем: Па, јесам ја рекао после у станици тамо рекао, велим, ево јади се да је силована, да ће побјећи.

Председник већа: Колико је било жена затворено у школи када сте Ви били на стражи?

Сведок Данило Ђорем: Па не знам бога ми, то не могу ти казати. То је било доста, не могу ја сада, не знам број тачан.

Председник већа: А те жене где су биле смештене?

Сведок Данило Ђорем: Па по учионицама, по зборници, по ...

Председник већа: Колико их је било у једној учиниоци? Знате ли?

Сведок Данило Ђорем: Па не знам бога ми, не могу ти, ја то нијесам, сад да ја ти кажем толико је било, не знам, слагаћу и нећу то да причам, само било их је подоста.

Председник већа: Да ли сте Ви својим претпостављенима говорили нешто о тим догађајима који се дешавају у школи о којима сте Ви чули?

Сведок Данило Ђорем: Па јесмо. Нешто се догоди, чујемо нешто, претпостављеном јављамо. Ја сам исто једном један Јапанац, Јапанац су га звали и ја био и Милош они Велетић и Обрад Вељо и ја кажем: „Не дамо му уљети и нијесмо му дали тад уљети. Хоће да води неку женску и ми му не дали.

Председник већа: Како сте га спречили?

Сведок Данило Ђорем: И ми га отјерамо отале. Он каже да ће нам јебати матер, да ће побити нас па онда ће уљети. Ја сам одмах отрчао у станицу и назвао горњи горе логор, где је војска горе била.

Председник већа: И са ким сте причали?

Сведок Данило Ђорем: И онда назвали командира овог неког горе и дођоше одмах они и разоружаше их. Дошла тројица и одмах с пушкама пошли на нас.

Председник већа: А да ли сте разговарали са Бошком Говедарицом о тим догађајима које сте чули за школу?

Сведок Данило Ђорем: Па јесмо и њему викали.

Председник већа: Шта сте му рекли?

Сведок Данило Ђорем: Па викали му да се дешава свашта, да нећемо дежурати.

Председник већа: И?

Сведок Данило Ђорем: Он каже: мора се ићи, ето ти.

Председник већа: А са Неђом Зељајом?

Сведок Данило Ђорем: Па исто и њему и Бошку.

Председник већа: И шта Вам је он рекао?

Сведок Данило Ђорем: Има да идете и ето.

Председник већа: Да ли сте познавали Славка Лаловића и Предрага Терзића?

Сведок Данило Ђорем: Славка Лаловића? Јесам, јесам.

Председник већа: Да ли су они били на стражи некада?

Сведок Данило Ђорем: Па, јесу.

Председник већа: Колико често, знате ли?

Сведок Данило Ђорем: Па, не знам, бога ми, не могу ја сад лупати, оволико, онолико кад не знам.

Председник већа: Да ли сте водили неку евиденцију ко држи стражу у ком периоду?

Сведок Данило Ђорем: Нисам.

Председник већа: Ко Вас је слао на стражу?

Сведок Данило Ђорем: Па, тамо су нам писали распоред и мораш ићи.

Председник већа: А кад дођете да преузмете смену, јесте ли се уписивали негде?

Сведок Данило Ђорем: Па једно вријеме јесмо, једно вријеме није.

Председник већа: А зашто није?

Сведок Данило Ђорем: Не знам, па шта ја знам, то они знају, шта ја знам.

Председник већа: И колико дуго Ви будете на стражи? Колико је трајала Ваша једна смена?

Сведок Данило Ђорем: Осам сати.

Председник већа: Осам сати, па следећег дана поново?

Сведок Данило Ђорем: Онда следећи не мораш на стражу него да ти по чаршији на пример, нијеси у школи опет.

Председник већа: Да ли још неко има питања за овог сведока?

Сведок Данило Ђорем: Шта кажете?

Председник већа: Не, не питам Вас. Је л' имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Данило Ђорем: Како трошкове?

Председник већа: Што сте дошли у суд, за пут?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Карту, возну. Чиме сте дошли?

Сведок Данило Ђорем: Дошао сам, довукао ме човјек, платио човјека.

Председник већа: Добро. Да ли можете Ви колегинице са сведоком након испитивања да видите да ли он има неке трошкове и да о томе обавестите нашу Службу?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Може, може.

Председник већа: Добро.

То је све што имам да изјавим. Питања нема.

Можете сведока отпустити. Позовите сведока Александра Церовину. Вама хвала, можете да идете.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Свједоче, довиђења.

Сведок Данило Ђорем: А?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Довиђења.

Сведок Данило Ђорем: Довиђења.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Слободни сте, можете напустити судницу.

Испитивање сведока АЛЕКСАНДРА ЦЕРОВИНЕ

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добар дан. Изволите, ово је мјесто за свједока. Александар Церовина.

Председник већа: Утврдите идентитет сведока.

Сведок Александар Церовина: Од мајке Славојке, 29.06.'71. године.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Добро. Када сте Ви дошли у суд, узети су Ваши подаци?

Сведок Александар Церовина: Јесу.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Јесу, добро. Ево, констатујем да је у судници присутан, приступио свједок Александар Церовина.

Председник већа: Господине Церовина, реците ми да ли сте у сродству са Далибором Крстовићем?

Сведок Александар Церовина: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади некој са њим?

Сведок Александар Церовина: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Александар Церовина: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Јесте ме разумели?

Сведок Александар Церовина: Да.

Председник већа: Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок Александар Церовина: Да.

Председник већа: Да ли остајете при исказу који сте дали у претходном поступку 30. новембра 2016. године?

Сведок Александар Церовина: Да.

Председник већа: Тужиоче, изволите. Има ли питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, судија, немам питања.

Председник већа: Браниоче, Ви?

Адвокат Милан Вујин: Хвала, ја имам. Добар дан, господине Церовина.

Сведок Александар Церовина: Добар дан.

Адвокат Милан Вујин: Ви сте рекли да сте у '92. години у ком периоду обављали дужност стражара у Основној школи „Миладин Радојевић“?

Сведок Александар Церовина: Па, то не могу тачно рећи зато јер смо ми некад радили као обезбеђење града, патролну дјелатност, а некад, зависи како која смјена. Не могу сад тачно да кажем кад и шта.

Адвокат Милан Вујин: А који је то период у години био?

Сведок Александар Церовина: Па, вјерујте не знам јел љетни период негде био, не могу тачно да се сјетим.

Адвокат Милан Вујин: Летњи период, добро.

Сведок Александар Церовина: Некад смо и били на положају, некад обезбеђење града, некад, зависи од смјене до смјене.

Адвокат Милан Вујин: Да ли познајете Крстовић Далибора?

Сведок Александар Церовина: Далибора сам упознао кад је избјегао у Калиновик, ваљда из Трнова, одакле је избегао не знам.

Адвокат Милан Вујин: У то време да ли знате у којој једини је био и да ли је био мобилисан?

Сведок Александар Церовина: Вјерујте да не знам.

Адвокат Милан Вујин: Не знате. Да ли сте га видели у школи „Миладин Радојевић“ било када када сте Ви били на обезбеђењу?

Сведок Александар Церовина: За време моје смјене није нико долазио.

Адвокат Милан Вујин: Нико није долазио.

Сведок Александар Церовина: Није нико.

Адвокат Милан Вујин: Да ли познајете Церовина Драгана? Јесте ли родбина нека?

Сведок Александар Церовина: Јесмо родбина, познајем га. Био је колега полицајац.

Адвокат Милан Вујин: Био је колега полицајац.

Сведок Александар Церовина: Јесте.

Адвокат Милан Вујин: Је ли исто давао обезбеђење у школи тој?

Сведок Александар Церовина: Па, ваљда јесте. Сви смо, зависи како која смјена, сви смо радили. Сад, ко је с ким био, кад је био, вјеруј да јесте. Не знам тачно.

Адвокат Милан Вујин: Добро. Да ли сте међусобно ви који сте обављали ту дужност обезбеђења школе међусобно разговарали о томе има ли неких проблема?

Сведок Александар Церовина: Па, било је комуникације нормално ко и свугде у сваком послу, било је комуникације.

Адвокат Милан Вујин: Је ли било неких прича да се дешава нешто незаконито или...?

Сведок Александар Церовина: Ја нисам ништа чуо везано за то.

Адвокат Милан Вујин: Хвала лепо.

Председник већа: Реците ми, на који начин је школа била обезбеђивана када су у њој били смештени прво мушкарци муслиманске националности, а после жене, како сте причали у свом исказу?

Сведок Александар Церовина: Па, били смо у патролама, зависи, двојица по тројица, како кад, по дванаест сати. Стајали смо на улазу у основну школу. У једном крилу су били Бошњаци, а у другом су избеглице из Трнова, жене и дјеца били смештени.

Председник већа: Реците ми, колико улаза је имала та школа?

Сведок Александар Церовина: Па, имала је, овај, као главни што смо ми стајали на њему, а доле такозвани улаз за просветно особље који је био закључан.

Председник већа: Да ли је школа била закључана када сте ви обезбеђивали?

Сведок Александар Церовина: Па јесте с доње стране, а ми смо вамо имали приступ, нормална ствар, отворе излаз и сви са нама, да запале, дуванску паузу што кажу.

Председник већа: Значи врата главног улаза нису била закључана?

Сведок Александар Церовина: Па, нису била закључана зато што смо ми стајали на њима.

Председник већа: Да ли су просторије у којима су била смештена лица биле закључане?

Сведок Александар Церовина: Нису, за вријеме моје смјене нису јер имали су излаз у, били су у физкултурној сали, морали су имати излаз за WC.

Председник већа: Који је био разлог што су те жене биле затворене ту?

Сведок Александар Церовина: Јој, не знам који је разлог био. То је било тад речено као да се заштите пошто је било доста погинулих на српској страни, а они су били по селима вамо, па су у вези тога довођени. Ко их је доводио, шта, како, нас само понеко у смјени да их обезбеди.

Председник већа: А реците ми, ко је вама давао распоред за обезбеђење школе? Ко вас је слао да обезбеђујете школу?

Сведок Александар Церовина: Па, руководни радници, командири, нормална ствар.

Председник већа: Ко је био Вама руководни радник или командир?

Сведок Александар Церовина: Ја сам одговарао, драга госпођо, за све то. Имају све моје изјаве и ја сад не бих да причам о томе.

Председник већа: Добро. Ви сте овде сведок. Ја сам Вам рекла да нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Уколико одговор спада у круг тих питања и одговора не морате на то да одговорите. Колико сте Ви током лета '92. године били често на обезбеђењу школе?

Сведок Александар Церовина: Вјерујте да не знам. Не знам како ме смјена кад затрефила, како је била, немам појма.

Председник већа: Да ли сте чули да су се дешавала нека силовања у тој школи?

Сведок Александар Церовина: Нисам чуо ни од кога ништа.

Председник већа: Да ли сте после рата чули да су се дешавала нека силовања тамо?

Сведок Александар Церовина: Нисам. Јесам кад су ме довели овде кад сам дошо у суд као оптужени, тад су ми почели причати, тад сам чуо.

Председник већа: Да ли сте познавали те жене које су биле у школи?

Сведок Александар Церовина: Па, већином не. Оно из ужег града Калиновика, јер сам ја као млади милиционар тек почео радити и оно сам мало народа знао на уже језгро Калиновика, а ово околу села нисам познавао.

Председник већа: Да ли Вам се нека од тих жена која је била смештена у школи обраћала за помоћ док сте били на стражи?

Сведок Александар Церовина: Па, било је обраћања за помоћ да донесемо млијека, хране, а што се тиче вако шта друго, службених ствари, није било.

Председник већа: Да ли Вам се неко жалио на третман?

Сведок Александар Церовина: Није.

Председник већа: Да ли је још неко има питања за овог сведока?

Адвокат Милан Вујин: Нема.

Председник већа: Да ли имате неке трошкове на име данашњег доласка у суд?

Сведок Александар Церовина: Да.

Председник већа: То ћете дати колегиници у Суду у Босни, па ће она доставити нашој Служби за помоћ и подршку сведоцима.

Сведок Александар Церовина: Добро.

Председник већа: Можете да идете.

Сведок Александар Церовина: Хвала Вам.

Председник већа: Хвала и Вама. Довиђења.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Довиђења.

Сведок Александар Церовина: Довиђења, хвала Вам.

Председник већа: Колегинице, да ли имате сазнања којим данима је судница расположива за испитивање путем видеолинка у септембру, октобру?

Судија Суда Босне и Херцеговине: Да Вам кажем, сад је вријеме годишњих одмора, а имамо специфичан режим рада због ове тренутне епидемије, тако да Вам унапријед не могу ништа рећи за септембар јер и сами не располажемо таквим информацијама. Када се вратимо са годишњих одмора, све зависи од ситуације која буде, тако ћемо, овај, моћи.

Председник већа: Добро. Ми ћемо заказати према нашим расположивим терминима, па ћемо Вас обавестити и бићемо у контакту након достављања позива.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Може.

Председник већа: Хвала Вам.

Судија Суда Босне и Херцеговине: Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Констатује се да је прекинута видеоконференцијска веза са Судом Босне и Херцеговине.

Браниоче, Ви сте имали неке доказне предлоге и остало је нисте доставили адресу сведока Бошка Говедарице, то јест лица које сте предложили да буде испитано као сведок. Имате ли ту адресу?

Адвокат Милан Вујин: Немам.

Председник већа: Је л' одустајете од тог сведока или?

Адвокат Милан Вујин: Не. Покушавамо да дођемо до праве адресе...

Председник већа: Микрофон само, браниоче, микрофон.

Адвокат Милан Вујин: Извињавам се. Немамо тренутно ту адресу. Ми покушавамо да дођемо до праве адресе јер имамо информацију да је нешто мењао адресу.

Председник већа: Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Следећи главни претрес се одређује за

06.10.2020. године у 10 часова, судница број 2, што је присутнима саопштено, па их не позивати.

На главни претрес позвати сведоке: Фадилу Хатић, Тахира Пањету, Предрага Ђорема, Гојка Лаловића, Драгана Церовину, Милана Лаловића, Душка Мандића, Милоша Велетића и Елвира Чуста.

Присутнима саопштен дан и час одржавања главног претреса, па их на исти не позивати.

Довршено у 10 и 30.

Записничар

Председник већа-судија